

DOPORUČENÍ KOMISE (EU) 2016/2125**ze dne 30. listopadu 2016****o pokynech k samoregulačním opatřením výrobního odvětví podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V čl. 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ⁽¹⁾ se stanoví, že pokud výrobek splňuje kritéria uvedená v odstavci 2, musí se na něj vztahovat prováděcí nebo samoregulační opatření.
- (2) V čl. 15 odst. 2 směrnice 2009/125/ES jsou uvedena kritéria pro výrobky, na které se má vztahovat prováděcí nebo samoregulační opatření, včetně kritérií v podobě významného objemu prodeje v Unii (orientačně více než 200 000 kusů výrobku za rok), významného dopadu na životní prostředí a významného potenciálu ke zlepšení dopadu na životní prostředí bez nepřiměřeně vysokých nákladů, s přihlédnutím k neexistenci jiných příslušných právních předpisů Unie, k selhání tržních sil a k velkým rozdílům ve vlivu na životní prostředí u tržně dostupných výrobků s rovnocenným použitím.
- (3) Článek 17 směrnice 2009/125/ES stanoví, že jako alternativu k prováděcím opatřením lze pro určitou skupinu výrobků předložit dobrovolné dohody nebo jiná samoregulační opatření, které se posuzují alespoň na základě přílohy VIII uvedené směrnice.
- (4) Na výrobky by se měly vztahovat alternativní postupy, jako jsou samoregulační dobrovolné dohody výrobního odvětví zmiňované v článku 17 směrnice 2009/125/ES, spíše než závazná prováděcí opatření, pokud je pravděpodobné, že se těmito postupy dosáhne politických cílů rychleji nebo při nižších nákladech než s pomocí závazných prováděcích opatření.
- (5) Aby se zavádění a provádění samoregulačních opatření výrobního odvětví zjednodušilo a aby se zajistila jejich soustavnost, připravila Komise k těmto opatřením pokyny.
- (6) Uvedené pokyny se zabývají zejména seznamem orientačních kritérií v příloze VIII směrnice 2009/125/ES, která může Komise použít k posouzení přípustnosti určité samoregulační iniciativy jakožto alternativy k prováděcím opatřením a která se týká otevřené účasti, přidané hodnoty, reprezentativnosti, kvantifikovaných a postupných cílů, zapojení občanské společnosti, sledování a podávání zpráv, nákladové efektivity správy samoregulační iniciativy, udržitelnosti a souladu s jinými pobídkami.
- (7) V příloze VIII směrnice 2009/125/ES se uvádí, že obsažený seznam kritérií není vyčerpávající, a článek 17 směrnice stanoví, že samoregulační opatření se posuzuje alespoň na základě přílohy VIII. Pokyny by se měly zejména zaměřit na to, jak by mělo být fungování samoregulačního opatření řízeno, kdo se jej může účastnit, a na informace a sledování, podávání zpráv a dodržování požadavků.
- (8) Pokyny byly projednány s členskými státy a zúčastněnými stranami v konzultačním fóru zřízeném podle článku 18 směrnice 2009/125/ES.
- (9) Jak se požaduje v bodě 6 přílohy VIII směrnice 2009/125/ES, součástí samoregulačních opatření by měl být řádný systém sledování a podávání zpráv. Komise by měla za pomoci konzultačního fóra a výboru uvedeného v čl. 19 odst. 1 směrnice 2009/125/ES sledovat, jak jsou samoregulační opatření uplatňována, a pokud není dosahováno jejich cílů, měla by zvážit zavedení závazných prováděcích opatření,

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10).

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

1. Výrobní odvětví by se mělo řídit pokyny uvedenými v příloze. Řízení se těmito pokyny pomůže zajistit, že bude samoregulační opatření v oblasti ekodesignu Komisí považováno za přípustnou alternativu k prováděcímu opatření.
2. Toto doporučení by mělo být zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 30. listopadu 2016.

Za Komisi
Miguel ARIAS CAÑETE
člen Komise

PŘÍLOHA

1. CÍLE

Samoregulace nastává, když si podnikatelské nebo výrobní odvětví z vlastního podnětu vypracují kodexy chování nebo provozní omezení a odpovídají za jejich prosazování. Čistá samoregulace nebývá častá a na úrovni Unie je obecně spojena s tím, že Komise k vypracování samoregulačních opatření vyzývá a usnadňuje její. V rámci zlepšování právní úpravy ⁽¹⁾ považuje Komise dobře koncipované neregulační přístupy za alternativní politická řešení.

Směrnice 2009/125/ES (dále jen „směrnice“) uvádí dobrovolné dohody nebo jiná samoregulační opatření jako alternativy k prováděcím nařízením v jejím rámci a upřednostňuje je tam, kde je pravděpodobné, že dosáhnou politických cílů rychleji nebo při nižších nákladech než závazné požadavky ⁽²⁾. Směrnice stanoví orientační kritéria pro posuzování samoregulačních opatření ⁽³⁾, ale na základě zkušeností se třemi dobrovolnými dohodami, které Komise dosud uznala ⁽⁴⁾, poukázali členové konzultačního fóra zřízeného podle článku 18 směrnice na to, že ve vztahu k těmto kritériím jsou zapotřebí určité pokyny, zejména pokud jde o sledování a podávání zpráv.

Cílem těchto pokynů je usnadnit zavádění a provádění samoregulačních opatření podle směrnice. Jsou pojaty tak, aby představovaly pomůcku pro výrobní odvětví a usnadňovaly soustavné provádění samoregulačních opatření. Zohledňují zásady lepší samoregulace a společné regulace ⁽⁵⁾.

Dodržování těchto pokynů pomůže zajistit, že budou samoregulační opatření v oblasti ekodesignu Komisi považována za přípustné alternativy k prováděcím opatřením. V případě existujících samoregulačních opatření v oblasti ekodesignu by měla Komise nejpozději v roce 2018 obdržet návrh jejich revize, který bude co možná nejvíce sladěn s těmito pokyny.

2. UZNÁVÁNÍ SAMOREGULAČNÍCH OPATŘENÍ V OBLASTI EKODESIGNU

Komise bude upřednostňovat samoregulační opatření u skupin výrobků, které jsou zařazeny v pracovním plánu pro ekodesign zmiňovaném v článku 16 směrnice. Výrobní odvětví by mělo Komisi poskytnout veškeré návrhy samoregulačních opatření u těchto skupin výrobků před technickou, environmentální a ekonomickou analýzou („přípravnou studii“) pro dotčenou skupinu výrobků nebo během ní.

Výrobní odvětví může být požádáno o změnu návrhu tak, aby byly zohledněny případné připomínky Komise a konzultačního fóra.

Pokud se Komise rozhodne určité samoregulační opatření uznat, upustí od přijetí prováděcího nařízení o ekodesignu. Pokud však ze sledování samoregulačního opatření nebo z ohlasu zúčastněných stran vyplýne, že jeho provádění vykazuje nedostatky, Komise situaci přehodnotí.

Uznání určitého samoregulačního opatření nebrání Komisi v tom, aby pro danou skupinu výrobků přijala legislativní akt v rámci jiných politických nástrojů (např. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU ⁽⁶⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ⁽⁷⁾).

3. POKYNY K SAMOREGULAČNÍM OPATŘENÍM V OBLASTI EKODESIGNU

Každé samoregulační opatření v oblasti ekodesignu přijaté výrobním odvětvím by mělo obsahovat pravidla pro fungování. Aby se zajistila stejnorodost samoregulačních opatření uznaných podle směrnice a usnadnilo se jejich zavádění a provádění, měla by se samoregulační opatření řídit níže uvedenými pokyny. V rámci samoregulačního opatření mohou být kromě pravidel uvedených v pokynech stanovena ještě další pravidla nebo mohou být pravidla obsažena v pokynech dále rozvedena.

⁽¹⁾ Zlepšování právní úpravy k dosažení lepších výsledků – agenda EU (COM(2015) 215).

⁽²⁾ Viz 18. až 21. bod odůvodnění, čl. 15 odst. 3 písm. b) a článek 17 směrnice.

⁽³⁾ Příloha VIII směrnice.

⁽⁴⁾ COM(2012) 684, COM(2013) 23 a COM(2015) 178.

⁽⁵⁾ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/best-practice-principles-better-self-and-co-regulation>.

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU ze dne 19. května 2010 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 1).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU (Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1).

3.1 Otevřená účast

Společnosti, které chtějí zavést určité samoregulační opatření, by svůj záměr měly veřejně oznámit, a to dříve než se na opatření začne pracovat. Měly by určit kontaktní místo, aby poskytl příležitost k účasti i jiným společnostem.

Součástí samoregulačního opatření by měl být seznam signatářských společností. Společnosti působící na stejném výrobním trhu by měly mít možnost se k samoregulačnímu opatření kdykoliv připojit, pod podmínkou, že budou přispívat na související provozní náklady. K samoregulačnímu opatření by měl být připojen členský formulář, který by společnost, jež se chce stát signatářem, měla vyplnit a podepsat. Originály vyplněných a podepsaných členských formulářů by měli signatáři bez zbytečného odkladu zaslat Komisi.

Signatář, který od samoregulačního opatření odstoupí, by měl o skutečnosti nejméně s měsíčním předstihem písemně informovat předsedu řídicího výboru (viz oddíl 3.5). Ten by měl do jednoho týdne od obdržení tohoto písemného oznámení zpravit o odstoupení signatáře řídicí výbor.

3.2 Přidaná hodnota

K návrhům samoregulačních opatření nebo revidovaných znění existujících samoregulačních opatření by měla být připojena vysvětlující poznámka, jak by předmětný návrh dosáhl cílů v oblasti ekodesignu rychleji nebo při nižších nákladech než závazné požadavky, a k této poznámce by měly být přiloženy příslušné doklady.

Pokud někteří nebo všichni signatáři přijali ve vztahu k cílům samoregulačního opatření samostatnou dohodu nebo navázali spolupráci jakéhokoli druhu, měly by být všechny příslušné dokumenty týkající se takové dohody či spolupráce zmíněny a zpřístupněny veřejnosti.

V samoregulačním opatření by se mělo počítat s přezkumem všech podstatných prvků a mělo by se určit datum nebo konkrétní okolnosti vedoucí k takovému přezkumu. Načasování přezkumu by mělo být opodstatněno potřebou, aby opatření (i nadále) generovalo přidanou hodnotu, přičemž je třeba zohlednit fáze požadavků zahrnutých do daného opatření a tempo technologického vývoje u dotčené skupiny výrobků.

Přezkum by měl zjistit, zda je zapotřebí nové znění opatření. Proces přezkumu a revize by měl být otevřen účasti pozorovatelů v řídicím výboru. Závěry přezkumu a případně návrh revize samoregulačního opatření by měly být předloženy Komisi.

3.3 Reprezentativnost

V samoregulačním opatření by mělo být uvedeno pokrytí trhu signatářskými společnostmi – ty by měly u daného druhu výrobků, na něž se opatření vztahuje, zajišťovat nejméně 80 % kusů uváděných na trh Unie a/nebo uváděných do provozu⁽¹⁾. Signatáři by měli poskytnout doklady (shromážděné či ověřené nezávislou právníčkou nebo fyzickou osobou) o tom, že předmětné samoregulační opatření pokrývá alespoň 80 % trhu. Materiál by měl být Komisi zaslán:

- při předkládání určitého samoregulačního opatření nebo revidovaného znění existujícího samoregulačního opatření se zjištěními, která byla vyvozena nebo aktualizována v průběhu posledních šesti měsíců,
- do tří měsíců od jakékoli změny v seznamu signatářů (např. po odstoupení některého signatáře nebo po odprodeji příslušné divize některého signatáře společnosti, jež signatářem není), s výjimkou případů kdy nejnovější zpráva ukazuje, že pokrytí trhu zůstane po dané změně nejméně 80 %, a
- dva roky po zaslání poslední zprávy, aby bylo aktualizováno pokrytí v návaznosti na změny, k nimž došlo na trhu.

V samoregulačním opatření by měly být definovány přesné ukazatele použité k posouzení deklarovaného pokrytí trhu. Tyto ukazatele by měly být objektivní, měřitelné a ověřitelné nezávislým subjektem. Měly by postihovat všechny kategorie výrobků spojených se spotřebou energie, na které se opatření vztahuje.

3.4 Kvantifikované a postupné cíle

V samoregulačním opatření by měl být uveden seznam všech druhů výrobků, které spadají do jeho působnosti, a jejich definice a také seznam druhů výrobků, jež sice patří do skupiny výrobků spadajících do působnosti samoregulačního opatření, ale z jeho požadavků jsou vyňaty. Veškerá vynětí by měla být zdůvodněna.

⁽¹⁾ Pojmy „uvádění na trh“ a „uvádění do provozu“ jsou vysvětleny v příručce *The Blue Guide on the implementation of EU product rules* (<http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/4942/>).

V samoregulačním opatření by měly být u výrobků, jež spadají do jeho působnosti, stanoveny požadavky na design a v příslušných případech i na informace. Požadavky by se měly zabývat významnými environmentálními dopady výrobků během jejich životního cyklu, přičemž cílem by mělo být vliv výrobků na životní prostředí zlepšit.

Plnění stanovených požadavků by mělo být možné měřit s pomocí jednoznačných a spolehlivých ukazatelů. Způsob měření a ověřování toho, jak jsou požadavky plněny, je třeba podrobně popsat. V rámci samoregulačního opatření by měly být poskytnuty podklady, z nichž navržené požadavky vycházejí. Existují-li mezi navrženými požadavky a zmiňovanými podklady větší rozdíly, mělo by se na skutečnost poukázat.

Požadavky by měly být prezentovány s datem jejich platnosti, a pokud se samoregulační opatření týká dlouhého časového úseku, měly by se požadavky odstupňovat. Požadavky by měly platit pro nejméně 90 % všech kusů výrobků (v působnosti samoregulačního opatření) uváděných na trh a/nebo do provozu každým ze signatářů.

3.5 Zapojení občanské společnosti

Všecké návrhy samoregulačních opatření by měly být projednány s konzultačním fórem, jež sestává ze zástupců členských států, výrobního odvětví, odborových organizací, velkoobchodníků, maloobchodníků, dovozců, sdružení na ochranu životního prostředí a spotřebitelských organizací.

Řídící výbor

V rámci samoregulačního opatření by měl být zřízen řídicí výbor, který bude mít na starosti jeho provádění.

Řídící výbor by měl být tvořen všemi signatáři samoregulačního opatření a Komisí. Každý signatář a Komise by měli být zastoupeni jedním členem, přičemž všichni členové by měli mít stejná hlasovací práva.

Členové konzultačního fóra a nezávislý inspektor by měli mít status pozorovatelů v řídicím výboru, bez hlasovacích práv.

Řídící výbor by se měl scházet nejméně jednou do roka v Bruselu. Schůze řídicího výboru by měly být otevřeny zainteresovaným stranám, včetně nesignatářských společností z odvětví podléhajícího danému samoregulačnímu opatření.

Řídící výbor by si měl ze svých členů zvolit předsedu. Předseda by měl do navrhovaných pořadů jednání schůzí řídicího výboru zařazovat všechny body, které si členové a pozorovatelé přejí projednat. Pozvánky na schůze řídicího výboru by se měly zasílat všem členům a pozorovatelům. Oznámení o schůzi řídicího výboru, včetně navrhovaného pořadu jednání, by se měla nejpozději jeden měsíc před datem konání zveřejňovat na internetových stránkách samoregulačního opatření.

Dokumenty, které budou na schůzi řídicího výboru prezentovány a projednávány, by se měly zasílat všem členům a pozorovatelům tohoto výboru a nejpozději týden před konáním schůze by se měly zveřejňovat na internetových stránkách samoregulačního opatření.

Všichni účastníci by měli mít právo na schůzi řídicího výboru vystoupit a požádat předsedu o zaznamenání jejich stanoviska do zápisu.

Návrh zápisu by se měl zasílat všem členům a pozorovatelům řídicího výboru, kteří by měli disponovat alespoň dvoutýdenní lhůtou pro jeho opřipomínkování. Konečné znění zápisu by mělo být do jednoho měsíce po schůzi zveřejněno na internetových stránkách samoregulačního opatření.

Internetové stránky

Pro samoregulační opatření by měly být vytvořeny internetové stránky. Na těchto internetových stránkách by měly být uvedeny přinejmenším:

- nejnovější, jakož i předchozí znění daného samoregulačního opatření,
- aktuální seznam signatářů a informace o signatářích, kteří v poslední době od opatření odstoupili nebo z něho byli vyloučeni,
- souhrnné zprávy o pokrytí trhu (bez zpřístupnění obchodních nebo důvěrných údajů jednotlivých signatářů),

- aktuální seznamy výrobků, které byly signatáři deklarovány za výrobky vyhovující stanoveným požadavkům (výrobky, jež nezávislý inspektor shledá za nevyhovující, by na seznamu být neměly),
- zprávy o souladu vypracované nezávislým inspektorem,
- aktuální seznam signatářů, kteří nesplňují stanovené požadavky,
- ke každé schůzi řídicího výboru: pozvánky, navrhované pořady jednání, dokumenty ke schůzím a zápisy ze schůzí,
- informace o nezávislém inspektorovi, včetně jeho kontaktních údajů.

Internetové stránky by měly návštěvníkům umožňovat vznášet k signatářům nebo nezávislému inspektorovi otázky ohledně daného samoregulačního opatření. Otázky by měly být zodpovězeny ve lhůtě jednoho měsíce.

Stížnosti

Samoregulační opatření by mělo zajistit, aby mohla kterákoliv strana nezávislému inspektorovi bezplatně předložit odůvodněné prohlášení o potenciálním nedodržování požadavků. Nezávislý inspektor by měl tato prohlášení vyhodnotit a v příslušných případech se jimi dále zabývat tak, že si od dotčeného signatáře vyžádá informace, provede zkoušky a/nebo vykoná kontrolu. Nezávislý inspektor by měl na každé schůzi řídicího výboru poskytnout přehled o všech prohlášeních, která mu byla předložena od poslední schůze, a pokud některá z nich neprošetřoval, měl by skutečnost zdůvodnit.

Přístup k údajům

Součástí samoregulačního opatření by měl být požadavek, aby signatáři poskytli Komisi a pozorovatelům řídicího výboru na požádání přístup k technickým údajům o vlivu výrobků a modelů, na které se opatření vztahuje, na životní prostředí, včetně všech charakteristik souvisejících se zvláštními podmínkami, aby mohli Komise a pozorovatelé řídicího výboru posoudit úroveň ambicí a dopady navrhovaných a existujících samoregulačních opatření. Pravidla pro přístup k těmto údajům se nemusí vztahovat na obchodně citlivá data.

Samoregulační opatření by mělo zahrnovat požadavek, aby signatáři poskytli na požádání vnitrostátním orgánům dozoru nad trhem příslušným pro oblast ekodesignu konkrétní podklady a informace, pokud nejsou obsaženy v průvodní dokumentaci k výrobkům, aby tyto orgány mohly ověřit soulad s požadavky samoregulačního opatření, a to i prostřednictvím zkoušek.

3.6 Sledování a podávání zpráv

Nezávislý inspektor

Dodržování samoregulačního opatření ze strany signatářů by měl sledovat nezávislý inspektor. V rámci samoregulačního opatření by měla být pro nezávislého inspektora, který může být fyzickou či právnickou osobou, stanovena pravidla.

Nezávislý inspektor by měl mít pro ověřování souladu s požadavky nezbytné dovednosti a neměl by být ve střetu zájmů. Smluvní povinnosti nezávislého inspektora by neměly omezovat jeho úlohu při ověřování souladu.

Nezávislý inspektor by měl:

- vykonávat své povinnosti s náležitou péčí a patřičně dohlížet na všechny úkoly, za něž nese odpovědnost,
- být ve všech svých činnostech nestranný a zakládat svá stanoviska a své zprávy výhradně na faktech a
- v případě potřeby dbát důvěrnosti, aby byly chráněny obchodní zájmy či citlivé údaje signatářů, přičemž za tímto účelem by měl se signatáři samoregulačního opatření podepsat smlouvu o zachování mlčenlivosti, bude-li o to požádán.

V samoregulačním opatření by měl být stanoven postup, jakým se bude nezávislý inspektor vybírat a jak se bude zajišťovat, aby nebyl ve střetu zájmů a měl nezbytné dovednosti pro ověřování souladu s požadavky. Jmenování vybraného nezávislého inspektora by mělo být ujednáno s útvary Komise. Do stanovování podmínek smlouvy nezávislého inspektora by měl být zapojen řídicí výbor.

Podávání zpráv o souladu ze strany signatářů

V samoregulačním opatření by měla být stanovena pravidla, pokud jde přinejmenším o níže uvedené aspekty dokumentů, které by měl každý signatář předkládat nezávislému inspektorovi:

- druh údajů o trhu a technických údajů, které mají být vykazovány,
- formát, v němž se mají údaje poskytovat,
- způsob, jakým se mají dokumenty zasílat, a
- četnost a harmonogram předkládání předmětných dokumentů.

Každý signatář by měl nezávislému inspektorovi vykazovat všechny informace a údaje (včetně tržních údajů a údajů o vlivu výrobků na životní prostředí), které inspektor potřebuje k spolehlivému ověření, zda daný signatář plní všechny závazky, k nimž se v rámci opatření přihlásil.

Signatáři by měli poskytovat tržní údaje, ze kterých bude moci nezávislý inspektor zjistit, zda je alespoň 90 % jejich výrobků v souladu se závazky. Pokud se signatáři zaváží zajistit, že bude v souladu se závazky 100 % jejich výrobků, nemusí nezávislému inspektorovi poskytovat konkrétní tržní údaje.

Údaje by se měly vykazovat pro každý model, na který se vztahuje samoregulační opatření a který je uváděn na trh Unie a/nebo do provozu. Není-li rozdíl mezi určitými modely z hlediska samoregulačního opatření relevantní (tj. netýká se žádného aspektu, jenž by souvisel se stanovenými požadavky), lze v podávaných zprávách podobné modely kombinovat, avšak na skutečnost je v takovém případě třeba poukázat. Informace a údaje, jež signatáři vykazují, se mohou lišit jen v rozsahu, v jakém se liší příslušné závazky daných signatářů.

Všichni signatáři by měli nezávislému inspektorovi údaje předkládat ve stejném formátu.

Využívat by se mělo, pokud možno, elektronických prostředků komunikace, přičemž je třeba přihlížet k požadavkům na důvěrnost a k administrativní zátěži kladené na všechny dotčené strany.

Údaje by se měly vykazovat za období jednoho roku. Každý signatář by měl dokumenty předložit každým rokem do dvou měsíců po skončení vykazovacího období. Dodatečné žádosti nezávislého inspektora, aby mu signatáři po uplynutí lhůty poskytli případné chybějící informace, by měly být uspokojeny v krátké době, jež by měla být v samoregulačním opatření též stanovena.

Ověřování souladu

V samoregulačním opatření by měla být nezávislému inspektorovi svěřena pravomoc ověřovat plnění požadavků stanovených v jeho rámci:

- kontrolami dokumentace, kterou poskytují signatáři,
- zkoušením výrobků a
- inspekcemi v prostorách signatářů.

O vhodné kombinaci těchto metod by měl rozhodnout nezávislý inspektor.

Zkoušení

Zkoušení spočívá v ověřování vlastností výrobků, na které se samoregulační opatření vztahuje, prostřednictvím fyzických zkoušek v laboratoři. Obecně platí, že tato laboratoř by měla být nezávislá, pokud možno akreditovaná. Alternativně lze zkoušení provádět v prostorách jednoho ze signatářů, a sice za předpokladu, že je možné zaručit naprostou objektivitu.

Nezávislý inspektor by měl ke zkoušení náhodně vybrat vhodný počet výrobků od různých signatářů, přičemž tyto výrobky by měl, pokud možno, získat od maloobchodníků v různých členských státech (v kamenných nebo internetových obchodech). Pokud výrobky poskytují přímo signatáři, neměli by se účastnit výběru vzorků.

Nezávislý inspektor může ke zkoušení vybrat konkrétní modely nebo modely od konkrétního signatáře, pokud z jakéhokoli zdroje obdrží informace nasvědčující tomu, že dané modely nebo daný signatář nesplňují stanovené požadavky.

Signatáři by měli nezávislému inspektorovi na jeho žádost poskytnout konkrétní dokumenty a informace, které jsou pro účely zkoušení zapotřebí, pakliže takové dokumenty a informace nejsou součástí dokumentace dodávané spolu s výrobky.

Podrobné zkušební protokoly ke každému jednotlivému zkoušenému výrobku by měly být předloženy Komisi a dotyčnému signatáři.

Inspekce

Na základě konkrétních opodstatňujících informací může nezávislý inspektor vykonat inspekci u určitého signatáře. S informacemi, jež k inspekci zavádají důvod, by měl být signatář seznámen.

Inspekce by se měly k ověřování souladu se závazky učiněnými v rámci samoregulačního opatření používat, pouze když se k tomuto účelu nenabízejí žádné jiné nákladově efektivnější prostředky. Při inspekci by měl nezávislý inspektor provádět jen ty činnosti, jež jsou k ověření, zda daný signatář plní své závazky v rámci samoregulačního opatření, nezbytně nutné.

Na inspekci by nezávislý inspektor neměl signatáře předem upozorňovat, nebo by tak měl činit jen s krátkým předstihem. Signatář by měl poskytnout veškerou potřebnou podporu.

Nezávislý inspektor by měl dotyčnému signatáři do jednoho měsíce po inspekci zaslat návrh inspekční zprávy, aby se k ní mohl vyjádřit. Signatář by měl své připomínky k návrhu zprávy vznést do dvou týdnů od jeho obdržení. Nezávislý inspektor by pak měl v případě potřeby ve lhůtě dvou týdnů návrh upravit tak, aby zohledňoval signatářovy připomínky. Zpráva (i se zdůvodněním inspekce) by měla být předložena Komisi a dotyčnému signatáři. Na první schůzi řídicího výboru, která se bude konat po dokončení inspekční zprávy, by měl být v souhrnu prezentován její obsah. V tomto souhrnu by neměly být vyraženy žádné obchodně citlivé informace, s výjimkou případů, kdy je to nutné k prokázání nesouladu.

Zprávy nezávislého inspektora

Nezávislý inspektor by měl vypracovat návrh zprávy o souladu a nejpozději do tří měsíců po skončení vykazovacího období by jej měl zaslat členům řídicího výboru. Ti by měli disponovat dvoutýdenní lhůtou pro jeho opřipomínkování. Konečné znění zprávy o souladu by měl nezávislý inspektor řídicímu výboru zaslat nejpozději do čtyř měsíců po skončení vykazovacího období. Součástí zprávy o souladu by měly být:

- informace o použitých metodách sběru a zpracování údajů a o případných potížích, jež se při přípravě zprávy vyskytly*,
- výsledky ověřování dokladů*,
- zvolený přístup k výběru výrobků, a pokud se zkoušení soustředilo na konkrétní modely nebo signatáře, příslušné důvody takového postupu*,
- seznam zkoušených výrobků a shrnutí jednotlivých výsledků,
- shrnutí případných inspekci provedených v průběhu vykazovacího období,
- seznam signatářů, kteří nesplňují stanovené požadavky,
- informace o důvodech případného nesouladu* a
- doporučení pro budoucí vykazovací období.

V samoregulačním opatření může být stanoveno, že položky označené hvězdičkou (*) by se měly předkládat v souhrnné podobě, kdy budou výsledky prezentovány za všechny signatáře dohromady a bez obchodních nebo důvěrných údajů jednotlivých signatářů. V takových případech by měly být Komisi a dotyčnému signatáři předloženy jednotlivé zprávy, jež budou obsahovat konkrétní informace k předemným položkám zvláště pro každého signatáře.

Nesoulad

Nesoulad by měl být postihován různě odstupňovanými sankcemi.

Signatář, který nezávislému inspektorovi nepodá zprávu o souladu, by měl být v roce následujícím po příslušném vykazovacím období podroben inspekci. Opakované nepředložení dokumentů o souladu by mělo vést k okamžitému vyloučení daného signatáře z předmětného samoregulačního opatření.

Od signatáře, jenž podle inspekční zprávy nebo zprávy o souladu vypracované nezávislým inspektorem nedodrží požadavky stanovené v samoregulačním opatření, by se měla vyžadovat náprava. Nesoulad, který přetrvává déle než šest měsíců po vypracování zprávy nezávislého inspektora, by měl vést k okamžitému vyloučení daného signatáře z předmětného samoregulačního opatření.

O vyloučení kteréhokoli signatáře, který nedodrží stanovené požadavky, by měl předseda písemně informovat řídicí výbor, a to do jednoho týdne poté, co od nezávislého inspektora obdrží informaci, že byla splněna podmínka pro okamžité vyloučení.

3.7 Nákladová efektivita správy samoregulační iniciativy

Signatáři by měli nést veškeré náklady související s nezávislým inspektorem a jeho činnostmi, s internetovými stránkami a s fungováním řídicího výboru, s výjimkou nákladů na účast zástupce Komise a pozorovatelů jiných, než je nezávislý inspektor.

Samoregulační opatření by mělo signatáře vybízet k tomu, aby sdíleli odborné znalosti, zkušenosti, informace a osvědčené postupy se signatáři dalších samoregulačních opatření v oblasti ekodesignu.

3.8 Udržitelnost

V samoregulačním opatření by měly být uvedeny jeho politické cíle. Ty by měly být v souladu s politickými cíli směrnice.

3.9 Soulad s jinými pobídkami

Navržené samoregulační opatření by mělo být v souladu s jinými faktory a pobídkami na vnitrostátní úrovni.
